

**Een beroemde goochelaar
uit de Nieuwstraat**

1. Schrijnwerker Louis Belmans

In de jaren 1970 vertelt Rik Berghmans (1900-1988) uit de Hooistraat dat in de Nieuwstraat een zekere schrijnwerker Belmans had gewoond en dat hij de Chasj werd genoemd.

En dat een van zijn zonen een heel bijzondere goochelaar van België is geweest. Hij zou in heel het land opgetreden zijn, zelfs bij de koninklijke familie in Brussel.

Een 'koninklijke' goochelaar uit onze Nieuwstraat!
Daar moesten we meer van weten.

We raadplegen het bevolkingsregister 1890-1900 en vinden er een Louis Belmans, schrijnwerker-meester, die in Mol op 16 februari 1862 is geboren. Het gezin woont in de Nieuwstraat, waar later de bloemenzaak van de familie Conjaerts geweest is.

Louis verblijft een tijdje in Antwerpen en als 24-jarige komt hij op 16 augustus 1886 terug in Mol wonen.

Hij was in Antwerpen op 8 juni van dat jaar getrouwd met Anna Maria Verheyen.

Ze krijgen zeven kinderen:

1889 - Bertha Victoire

1893 - Maria Philomena

1895 - Alfons Bernard

1898 - Maria Agnes

1902 - René Emmanuelle

1906 - Jozef Bertrand

In 1900 komt de broer van zijn vrouw, Alfons Verheyen en ook een schrijnwerker, bij hen inwonen.

Nog volgens het bevolkingsregister is hun dochter Maria Philomena als 14-jarige in Luik terecht gekomen, want ze wordt in Mol uitgeschreven op 31 december 1907 en haar nieuw adres is Gediep(?)straat nr. 12 in Luik.

Enkele maanden later verhuist het hele gezin van Louis Belmans ook naar Luik en alle gezinsleden worden in Mol uitgeschreven op 30 april 1908. Zij vestigen zich in de Nathaliestraat 27 in Luik.

We zoeken verder en vinden in Het Annoncenblad van Moll, een plaatselijk weekblad, aankondigingen van schrijnwerker Louis Belmans.

In de jaren 1898 en 1899 verschijnen in dat weekblad telkens een tiental aankondigingen over zijn meubelzaak.

Meubelen! Meubelen! Per occasie.

Voor uwen aankoop der meubelen wendt u tot het beste magazijn van Moll in de Nieuwstraat nr. 28 bij Louis Belmans.

De meubels worden aan factuurprijs geleverd, daar hij ze zelf in zijn huis afmaakt. Hij gelast zich met de reparaties.

*Let goed op het adres: **Louis Belmans, Nieuwstraat nr. 28, Mol.***

Sfeerbeelden van de Nieuwstraat van 1902 en 1912 met zijn lage, eenvoudige en vele wit gekalkte werkmanswoningen

1902

1912

In 1899 hangt een aanplakbrief op de voorgevel van het gemeentehuis, met daarop de namen van de inwoners die een aanvraag hebben ingediend om in hun woning 'petrol' te mogen stokkeren. Men heeft namelijk een machtiging nodig voor een vat van minstens 50 liter en het mag ten hoogste 300 liter bedragen.

Wie ook op de lijst staat, is Louis Belmans, schrijnwerker uit de Nieuwstraat.

In de jaren 1900, 1901, 1902 en 1903 steekt hij nog een tandje bij, want in Het Annoncenblad van Moll publiceert Louis Belmans weer geregeld enkele annonces per jaar waarin hij zijn meubelmakerij zelf promoot bij de 'buitenmensen' van Mol-Centrum. En ook dat er verven en vernissen bij hem te verkrijgen zijn.

1901 - *lets voor de buitenmensen*

Daar zijn nog altijd mensen die het beste meubelmagazijn en het grootste verfmagazijn der Kempen niet weten.

Gaat voorbij de Gendarmerie (later politiekantoor, nu gemeentelijke jeugddienst) naar de Nieuwstraat nr. 32, bij BELMANS-VERHEYEN te Moll. Daar koopt gij beste meubels, verven en vernissen voor weinig geld.

De verven en vernissen worden op waarborg geleverd in 't groot en in 't klein. Prijzen kan men bekomen op aanvraag.

Al de meubels worden in mijne werkhuizen zelf met de grootste zorg gemaakt en afgeleverd in alle prijzen.

*Let goed op het adres: **Belmans-Verheyen***

Meubelmaker voorbij de Gendarmerie

In de Nieuwstraat nr. 32 te Moll

1903 - *Grooten afslag Verf en Meubelen in het gekend Meubelmagazijn van Louis Belmans.*

Gaat daar eens zien, eer gij uwe meubels of verven koopt, en gij zult ondervinden dat ze tien ten honderd beterkoop zijn dan op andere plaatsen. Dus, opgepast eer gij uwe aankopen doet.

Alles gaat daar op trouw.

Let wel op het adres:

LOUIS BELMANS, Meubelmaker, Nieuwstraat 28, Moll.

We vermoeden dat Louis Belmans in die tijd een bekende burger van onze wijk is geweest, omdat hij in de volgende mededeling wordt aangehaald als erevoorzitter van de kermiscomiteit van Genebroek. Naar aller waarschijnlijkheid is hij ooit voorzitter geweest van dat comité.

Groote Kermis

De grootste volksfeesten zijn in de Nieuwstraat en Genebroek ter gelegenheid van de Gemeente Moll-Kermis van 1902, met hulp van het gemeentebestuur.

De prijzen bestaan uit alle bruikbare artikelen en verlot worden onder de kinderen der werkende klas die de ouderdom hebben van 8 tot 18 jaren. De feesten zullen plaatsvinden op Maandag 18 Augustus om 2 ure stipt en bestaan uit volgende spelen:

Knie loopen.

Hard loopen met handen op de rug in groote klonen

Om 't hardst te liegen

Om 't verst te zien zonder bril

Vat kruipen en rollen

Om 't schoonste lachen

Voor 't grootste lawaai maken zonder schreeuwen

Om 't beste aflat drinken

Om 't meeste geld in den zak

Rauw patatten eten

Haring bijten

Om 't langste zien zonder pinken

't Schoonste vertelsel

En tot slot de Groote Eereprijs om 't langst met de teenen te spelen

Namens het Bestuur

*De Secretaris,
CH. Roels*

*De Voorzitter,
F. Van Hees*

*De Eere-Voorzitter
L. Belmans-Verheyen*

1925 – H. Doornstoet trekt door de Nieuwstraat, die voor de processie met wit zand is bestrooid.

De eerste woning op de foto is de herberg en het winkeltje 'In den Vos', zo genoemd naar de familienaam van de eigenaars.

Dit was de woning waar schrijnwerker Louis Belmans gewoond heeft.

Omstreeks 1900 promoten de Boerenbond en fabrikanten de kunst- of scheikundige meststoffen, de 'chemique' zoals men zei.

In die tijd tellen we in de wijk een vijftal inwoners die kunstmeststoffen verkopen. Veel landbouwers worden vermoedelijk door de groothandelaars aangesproken om kunstmeststoffen in te leggen en er een handel mee op te zetten.

Een van hen is Louis Belmans. Hij is wel schrijnwerker, maar heel de tijd heeft hij ook geboerd met een koe. Hij is met van de opkomst van die meststoffen mee op de kar gesprongen.

Vanaf 1905 staan weer een heleboel berichtjes van Louis Belmans in het Annoncenblad van Moll, maar deze keer waarin hij aan de landbouwers mededeelt dat hij kunstmeststoffen verkoopt. Vanaf dan is er

geen sprake meer van een meubelmakerij. Hij heeft zich vermoedelijk helemaal omgeschoold.

1905 – *Bericht aan de Landbouwers*

Verkoop van Meststoffen, onder waarborg der Laboratoriums van de Belgische Staat, voortkomende van de fabriek van Sombrefte, bij: L. Belmans-Verheyen, Nieuwstraat 32, te Moll.

Alle soorten van scheikundige meststoffen zooals metaalslakken, Kainiet, Nitraat, Superphosphate, Guano van Pérou en alle soorten van samengestelde meststoffen op aanvraag.

Ontleding kosteloos, alles gewaarborgd op factuur. Voordeeligste voorwaarden. Crediet mits intrest.

L. Belmans

Het is een groothandel uit Sombrefte in Henegouwen die de producten aan hem levert, die zichzelf de 'maatschappij' of de 'sociëteit' noemt.

Alfons Verheyen, zijn schoonbroer die bij Louis inwoont, stapt mee in die meststoffenzaak en hij vestigt zich in 1905 in Dessel als meubelmaker, maar hij opent er ook een zaak in scheikundige meststoffen.

Scheikundige meststoffen van de Maatschappij

Magazijniers:

Voor Moll en omliggende dorpen: L. Belmans, Nieuwstraat 32, Moll

Voor Dessel: Alfons Verheyen, meubelmaker, Dessel, recht over Mr. Schepens-Delsupehe.

De magazijniers zijn verplicht:

1. Aan de koopers de ontleding te toonen van de laboratoriums van den Staat.

2. Goed het gewicht te geven aan de klanten en aan de brave menschen, arm of rijk, krediet te verleen en mits een weinig interest.

3. *Van 1 tot 100 zakken aan dezelfde prijs per zak te verkopen. Wie per wagon verlangt te koopen, vrage den prijs bij L. Belmans te Moll. De metaalslakken zullen gestuurd worden van de fabrieken van Gent of Luik voor het minste port.*

1906 – *Alle scheikundige meststoffen zijn te bekomen in het magazijn der sociëteit, Nieuwstraat 32, Moll. L. Belmans*

1906 – *Scheikundige meststoffen van de maatschappij te Moll, bij L. Belmans Nieuwstraat 32 Moll, voor Desschel bij Alf. Verheyen. Inhoud gewaarborgd; crediet mits intrest.*

1907 – *Scheikundige meststoffen Te verkrijgen bij L. Belmans-Verheyen, Nieuwstraat 32, Moll Chemique voor patatten, beeten, legumen, weiden, haver, klaver. Sodanitraat, kainiet, metaalschuim en allerbeste guano.*
Zulke annonces verschijnen er tot begin 1907. En dan valt het promoten van hun handel plotseling volledig stil.
Het hele gezin Belmans is ineens uit Mol naar Luik vertrokken.

Hebben die contacten met het Waals bedrijf van Sombrefe hem over de grens getrokken? Of is het gezin Louis Belmans hals over kop naar Wallonië vertrokken, omdat hun dochter van 14 jaar daar al verbleef?

Hun bezittingen in Mol worden pas na hun vertrek openbaar verkocht. Hebben ze in Luik even de kat uit de boom gekeken om te zien of men wel de juiste beslissing heeft genomen?

Vragen waarop we geen antwoord hebben gevonden.

Zijn zuster Bertha Belmans heeft de woning van haar broer Louis gekocht of gehuurd, want zij opent begin 1907 een verfwinkel en wasserij, in de dezelfde woning als in die van haar broer, Nieuwstraat 32.

Opening van eene verf- en wasscherij te Moll

Voorkomstig van de bijzonderste huizen van België.

Alle kleederen, 't is gelijk van welke stof zij gemaakt zijn, kunnen gewasschen en geverfd worden zonder losdoen, krimpen of verschieten van kleur.

Specialiteit van het zwart verven voor rouw.

Verven van zijden stoffen op het spanraam.

Droogwasschen van kerkornamenten, pelsen en handschoenen.

Wasschen en geel maken van gordijnen en stores.

Wasschen van eerste kommunievoelen en verder al wat den stiel betreft.

Spoedige bediening aan prijzen beneden de steden.

Aanbevelend, Bertha Belmans, Nieuwstraat 32, Moll

In 1908, ongeveer een jaar na hun vertrek naar Luik, worden hun landerijen openbaar verkocht.

Onroerende goederen te Moll

De Notaris Smolderen te Moll zal verkoopen, ter herberge van Karel Luyckx te Moll-Nieuwstraat en ten verzoeke van Louis Belmans-Verheyen op Woensdag 15 April 1908:

- 1. Bouwgrond Ezaartveld, groot 36 a 55 ca*
- 2. Heide Goor, groot 58 a 60 ca*
- 3. Hooiland Heidebeemden, groot 48 a 85 ca*
- 4. Heide Gooreersels, groot 91 a 5 ca*
- 5. Mastbos Gooreersels, groot 37 a 90 ca*
- 6. Bouwland Ezaart, groot 20 a 20 ca*

Veertien dagen later komt hun inboedel aan de beurt.

Schoone meubelkoopdag te Moll-Nieuwstraat

De Notaris Smolderen te Moll zal openbaar verkoopen op Maandag 27 April 1908 om 10 ure 's morgens ten huize van Louis Belmans te Moll-Nieuwstraat 32:

Den inhoud van eenen winkel van nieuwe meubelen: 3 kasten, 7 beddenbakken, 1 kleerkast, 10 wagentjes, 4 tafels, stoelen, wiegenvoeten, toog, schabben, bakken enz.

Schildergerief: verfmolen, verf, maten en gewichten, basculs, 20 borstels en ander gerief

Huisraad: 9 lampen, stoof, bedden, stoelen, tafels, spiegels, leg- en eetkasten enz.

Wasscherijgerief: groote en kleine koperen ketels, wasschmachiën, 10 kuipen, strijkstoof met strijkijzers, planken en meer andere

Glazenmakersgereedschappen: beste diamant, planken, latten en verdere toebehoortens

Schrijnwerkersgetuig: 2 schaaftbanken, Amerikaanse kortzaag, slijpsteen, drooge planken en alle gereedschap dat aan den stiel behoort

Beste koei bij de baat, nieuwe hondskar, kruiwagen, spekvat, boterstand, melkpotten, tijlen en mest.

Veevoeder: besten hooi, strooi, aardappelen en meer andere voorwerpen te lang om te melden.

Uit hun aantal percelen land en uit de lijst van de inboedel kunnen we opmaken dat het gezin Belmans niet uit armoede hier vertrokken is.

Maar... uit al die gegevens hebben we echter niets terug gevonden over die beroemde goochelaar uit de Nieuwstraat. We hebben geen antwoord gekregen op de vraag of het verhaal van Rik Berghmans uit de Hooistraat waar of niet waar was.

Onze zoektocht naar die 'koninklijke' goochelaar was toen op niets uitgedraaid en op een dood spoor beland.

Tot... we begin 2015, het boek 'Chapeau' in de rekken van de Kamer voor Heemkunde zagen staan. Een boek over Belgische goochelaars.

Meteen denken we aan onze Belmans van dertig jaar geleden.

Als het verhaal van die bekende goochelaar uit de Nieuwstraat waar was, dan moet hij in dat boek toch wel voorkomen.

We nemen het boek meteen uit het rek en bladeren er vlug doorheen. Op het einde zien we de index van de goochelaars die in het boek voorkomen.

Ja hoor, daar staat hij: *Belmans Alfons Bernard, artiestennaam Dr. Belmans en Chi-Cha-Pu, geboren in Mol in 1895 en overleden in Mechelen 1982.*

En dan: *Paginnummer 78, 79, 80, 81, 109, 124, 168.* Alle bladzijden die over hem gaan!

Hier hebben we gevonden waar we al zo lang naar getracht hebben.

Wat nu volgt over goochelaar Alfons Belmans, hebben we overgenomen uit het boek: 'Chapeau, de geheime goochelgeschiedenis van België' door Christ en Kobe Van Herwegen, uitgeverij Manteau.

Je kunt het boek ontlenen in de Molse bibliotheek en in de Molse Kamer voor Heemkunde.

2. Luik 1909

Op een dag in 1909, ergens in de stad Luik, staat de 14-jarige Alfons Belmans, de zoon van schrijnwerker Louis Belmans, zenuwachtig aan de deur van de pastorie te ijsberen, want hij is ingegaan op het verzoek van de onderpastoor om even langs te komen.

Wachtend voor de deur vreest hij voor een berisping. Na enige aarzeling durft hij eindelijk aan te bellen.

Het duurt een tijdje voordat onderpastoor E.H. Smeets de deur opent en zijn verhaal doet. Alfons weet niet wat hij hoort.

Eerdaags komt de bekende goochelaar Donat bij hen optreden.

Bij het opstellen van het materiaal heeft hij hulp nodig, een werkje waarvoor de onderpastoor meteen aan Alfons heeft gedacht.

Zonder aarzeling gaat de jongen op het aanbod in, niet wetende dat hij zo de eerste stappen van een schitterende carrière zet.

Als hij daar door Donat wordt uitgenodigd om 'het rijk van het raadsel' binnen te treden, is meteen zijn interesse gewekt.

Het duurt niet lang voordat de twee, na enige bijscholing van de jonge Alfons Belmans, samen optreden.

Tot de economische crisis in de jaren dertig uitbreekt en goochelaar Donat naar Canada trekt, waardoor Alfons alleen achterblijft.

Gebeten als hij was, raapt hij al zijn moed bij elkaar, doopt zich 'Dr. Belmans' en begint zijn kunsten te demonstreren tijdens de pauzes van filmvertoningen.

Hoewel hij door zijn talent al snel lokale bekendheid verwerft, kan hij in Luik niet aarden.

Bij de dood van zijn vader keert hij dan ook terug naar Vlaanderen, waar hij in Beerzel, ten oosten van Lier en Mechelen gelegen, zijn vrouw leerde kennen.

3. Goochelaar Alfons Belmans

Op 10 oktober 1918 is Alfons Belmans, klerk te Beerzel en gehuwd met Mans Celina Stephanica, zonder beroep, die op 14 oktober 1899 in Beerzel was geboren.

Het koppel trekt in bij de ouders van Celine, langs de Heiststeenweg 59 in 'villa Louisa'.

Op 11 december 1919 werd hun enige kind Louisa geboren, die op 4 oktober 1947 trouwt met Feyaerts Emiel.

Alfons Belmans is van 1933 tot 1939 schepen te Beerzel en is ook voorzitter van de Christelijke Bond der Gepensioneerden.

Hij is in de kliniek te Mechelen overleden op 8 oktober 1982. Zijn echtgenote was al op 18 december 1972 te Beerzel gestorven.

Prentkaarten met de 'Villa Louisa' worden nu nog op internet te koop aangeboden:

'Villa Louisa van Dr. Belmans. Goochelaar Beerzel (Ant.)', stond op de achterzijde van deze prentkaart.

Als enige kostwinner is Belmans verplicht voldoende optredens binnen te halen.

Om reclame te maken, ontwerpt hij een rijkelijk geïllustreerde folder, die hij naar tal van burgemeesters en pastoors in binnen- en buitenland opstuurt.

3 uren lachen, 300 kg materiaal. Optreden bij huwelijksplechtigheden van Prinses Juliana in Nederland.

Hij maakt grote beloftes, maar lost ze ook in. Om de twijfelende geïnteresseerden helemaal over de brug te halen, voegt hij ook nog enkele dankbrieven toe aan zijn folder.

*'Waarde heer Belmans,
Ik houd eraan u hartelijk te denken voor uw heerlijke optreden,
gisteren te Liesse voor onze Vlaamse Boeren in Frankrijk. Ze zijn
allemaal opgetogen naar huis gegaan; eenparig zijn ze akkoord
om te zeggen dat de veelbelovende zinnen voor uw programma
in werkelijkheid verre overtroffen zijn.*

Proficiat en tot weerziens in Frankrijk!

Gij hebt ginder goed werk verricht en echt apostolaat uitgeoefend.'

God lone u,

J. Meeus, aalmoezenier der Vlamingen in Frankrijk.

Goochelaar Dr. Belmans tussen al zijn accessoires bij de aanvang van zijn optreden.

4. Een auto vol koffers

Goochelaars, tovenaars, waarzeggers en bedriegers zijn van alle tijden geweest. Egyptenaren en Grieken zien de magie en illusie als een goddelijk medium en als een kracht. Terwijl in de middeleeuwen ze een negatieve bijklank krijgen door de heksenjacht.

Pas tegen het einde van de 18de eeuw wordt voor het eerst een goochelspektakel opgevoerd.

Robert-Houdin wordt de vader van de moderne goochelkunst.

De overgang van de 19de naar de 20ste eeuw is de glorieperiode van de goochelkunst. Ze staan op vele kermissen en foren. Hun goochelbarakken zijn de trekpleisters waar de laatste nieuwigheden worden getoond.

Ze treden ook op in de circussen en demonstreren naast de clowns, de jongleurs en de acrobaten hun trucks.

Toen aan het begin van de 20ste eeuw de foortheatres verdwijnen, zijn de goochelaars genoodzaakt om met hun auto vol dieren en attributen naar hun optredens te rijden.

Voortaan treden ze op in de talrijke parochieuzalen, gildehuizen en cafézaaltjes.

Alfons Belmans is onder het pseudoniem van Dr. Belmans een van de mannen die een nieuw tijdperk van de goochelkunst inluidt.

Hij is mogelijk de eerste die met een volgepakte auto het land afreist.

Zijn dagelijkse ritueel is 's ochtends zijn oldtimer vol laden met tientallen koffers en dozen om zo met zijn goochelmateriaal naar een optreden te vertrekken.

Dr. Belmans laadt zijn witte oldtimer vol met koffers en attributen.

Zijn folders en zijn uitstekende propaganda hebben succes, want zijn agenda staat meteen overvol.

Met zijn autokoffer vol materiaal en enkele duiven reist hij dagelijks naar een van de kleine zaaltjes in het land.

Daar aangekomen staat het publiek hem ongeduldig op te wachten. Met een toegangsticket van 15 fr. in de hand, kijken ze al uit naar het optreden van Dr. Belmans.

In zijn spektakel treedt hij niet enkel op als Dr. Belmans, maar ook als het Oosterse personage Chi-Chang-Pu.

Drie uur lang aanschouwt het publiek met open mond de voorstelling van deze grootmeester, met als rode draad het laten verdwijnen en verschijnen van een bruine en witte duif.

Als grote finale tovert hij het podium om in één groots bloementafeel.

1953 MEERDONK. 1953

Bond van het H. Hart.

WIE KOMT TERUG ! WIE ? WANNEER ?

OP MAANDAG, 28 DECEMBER
te 19 uur

in de Zaal «St-CORNELIUS», Schoolstraat

OPTREDEN VAN

De Koning der Goochelaars
De Goochelaar der Koningen

DR. BELMANS
in zijn nieuwe

MAGISCHE REVUE

300 kg. reisgoed ! 3 uren lachen !

Zal tevens optreden :
HET CHINEES WONDER
CHI-CHANG-PU
in zijn
Top-Hat-
Mysteries-Show

De Meester van 't
mogelijke onmogelijke !
De man met de onmogelijke
mogelijkheden !

GEEN BLUF-REKLAAM MAAR DADEN.

PRIJZEN DER PLAATSEN : 20 en 15 fr.
Kinderen 10 fr.

Kaarten bij de wijkmeesters.

Dr. Belmans
De Koning der Goochelaars
De Goochelaar der Koningen

Chi-Chang-Pu
De Meester van 't mogelijke onmogelijke
De man met de onmogelijke mogelijkheden

Een lofbetuiging van zijn optreden van 28 december 1953 in een plaatselijke krant van Meerdonk:

Er gaat een lachsaldo door de zaal Sint-Cornelius in de Schoolstraat, wanneer Dr. Belmans de hoed van een ongelukkige toeschouwer wegneemt.

‘Aanschouw mijn nieuw wonder! Zonder te besmeuren zal ik erin slaan er een ei in te bakken!’

Het publiek is meteen muisstil, niet wetende wat komen zal.

Dr. Belmans, in piekfijn kostuum, gooit eerst een wekker in de hoed zonder het ei, dat hij er nadien in kiepert.

Met een brandende lucifer steekt hij in een oogwenk de hoed in brand. Het publiek lacht en giert het uit, totdat Dr. Belmans maar liefst twintig wekkers uit de hoed te voorschijn tovert.

Onder luid applaus geeft hij de hoed, geheel en onbeschadigd, terug aan de bezorgde toeschouwer.

De zaken gaan goed en fier als hij is, verstuurt de gewiekste Belmans een portie nieuwe folders met daarop de meer dan honderd plaatsen, waar hij het afgelopen jaar is optreden.

(Nu denken we spontaan aan de vele annonces die zijn vader de wereld instuurde om zijn meubelzaak bekend te maken. Reclame maken zat vermoedelijk in het bloed.)

‘U kunt eventueel bij hen over het reuzensucces van zijner goochelavonden inlichtingen nemen’, bloklettert hij bovenaan.

De onderlinge concurrentie is natuurlijk groot en in aantrekkelijke advertenties probeert iedere artiest, met de nodige overdreven beschrijvingen en een overvloed aan superlatieven, propaganda te voeren voor zijn eigen show.

Men is tevens niet vies van enige zelfverheerlijking.

Zo stelde Dr. Belmans zichzelf voor als de 'Koning der Goochelaars' en 'De goochelaar der Koningen'.

Iedere goochelaar probeert zich van de gewone goochelvertoningen te onderscheiden met de meest veelbelovende en spectaculaire program-mavoorstellen.

Dr. Belmans geeft zelfs een '*niet tevreden, geld terug*' waarborg:

Ik acht het nu onnodig veel lof over mijn werk te schrijven, daar ik wel denk, dat mijn faam U al gekend is. De eerste twee delen zijn zoo samengesteld dat ze een ongelooflijk lachen verwekken en de Chinese Akt is een afwisseling van grote illusies, onmogelijk op te sommen en welke alle gedachten te boven gaan.

Ik beschik dan ook over ongeveer 300 kg reisgoed, om U een gedacht te laten vormen ...

Het is dan ook het grootste spektakel dat er op dit gebied hier te lande bestaat en U hoeft dan ook geen CENT te betalen, moest het niet een der schoonste en plezierigste feesten zijn, die Uw toeschouwers ooit mogen gekend hebben.

Na het overlijden van de eerste vrouw van Fons Belmans, is het nu zijn tweede echtgenote die hem op het podium assisteert om zijn wonderen te verrichten.

Dergelijke voorstellingen zijn natuurlijk niet goedkoop. Een avond over magnetisme en suggestie kost al gauw 900 frank per avond, plus reisonkosten, eten en overnachting voor twee personen. Dr. Belmans is wel bereid om tegen een billijke vergoeding van 100 frank een extravertoning in de namiddag aan zijn opvoering te koppelen.

In de crisistijd van de jaren dertig en tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn de prijzen wel sterk verlaagd.

4. Zijn afscheid

Vijftig kilometer van Beerzel vandaan groeit in Hamme de jonge Roger Buyle op. Gebeten door de goochelmicrobe woont hij die avond de plaatselijke voorstelling van zijn idool Dr. Belmans bij.

Roger Buyle geraakt helemaal in de ban van de grootmeester en raapt na de voorstelling al zijn moed bijeen om de goochelaar achter het podium op te zoeken.

In een flashback ziet de oudere Belmans zichzelf als een klein jongetje dat bedeesd bij zijn mentor Donat stond.

Omdat hij al enige tijd overweegt te stoppen, biedt hij de jonge enthousiasteling, tot diens grote verbazing, om in zijn voetsporen te treden. De zestienjarige Roger doet er alles aan om zijn ouders te overtuigen, en met succes.

Als nieuwe assistent van Belmans leert hij stap voor stap de knepen van het vak en brengen ze dagenlang oefenend door. Tot in het kleinste detail geeft Belmans al zijn geheimen prijs.

Als Roger Buyle de hele show, dieren en kleding inbegrepen, van Dr. Belmans koopt, dan verdwijnt 'De Koning der Goochelaars' en 'De Goochelaar der Koningen' op de achtergrond.

Onder de naam Zirnitra geeft Roger al het materiaal van Belmans en Donat nog gedurende twintig jaar een derde leven.

Na de Tweede Wereldoorlog ontstaat er tussen de goochelaars een verbodering, waarbij ze onder meer geheimen met elkaar delen en elkaar trucs aanleren.

De eerste leden van de Vlaamse Goochelaars van België, omstreeks 1950. De tweede van rechts bovenaan is Alfons Belmans, de middelste van de vrouwen mevr. Belmans.

Na het ontstaan van de clubs, blijven de wedstrijden niet uit.

De gepassioneerde hobbyisten die wekelijks de clubs bezoeken, willen zich maar al te graag met elkaar meten.

In hun drang om in de schijnwerpers te staan, schrijven ze zich in voor diverse goochelconcoursen.

Voor een jury en vaak onder begeleiding van een pianist trachten ze hun zenuwen op het podium onder controle te houden, in de hoop de felbegeerde beker naar huis te nemen. Er worden zelfs gewestelijke, landelijke en wereldkampioenschappen georganiseerd.

Een foto uit 1955 met vooraan in de jury zitten een aandachtige Fons Belmans met zijn sigaar.

Let ook op de rokende pianist op de achtergrond die de begeleidingsmuziek voor de acts speelde.

Op zijn piano stonden de prijsbekers.

Vanaf 1953 wordt het televisietoestel langzaam een vast meubilair in de woonkamer. Door de komst van de televisie veegt ze de populaire varié-téshows in de zalen van de kaart.

Niet goed wetende hoe hierop reageren, laten heel wat goochelaars dit fenomeen aan zich voorbijgaan.

Slechts enkele beroepsgoochelaars blijven over, terwijl tientallen amateurgoochelaars geregeld plaatselijk kunnen optreden

Bij zijn definitieve afscheid verkoopt Dr. Belmans zijn oldtimer aan goochelaar Jozef Hardy.

Maar het lot slaagt genadeloos toe wanneer Jozef Hardy's passie voor oldtimers hem fataal wordt. In een tragisch accident met de pas aangekochte oldtimer laat hij het leven.

